

[Stavad]

Må jeg endelig sige til hr. Skrumsager Skau, at jeg mener, det er naivt at tro, man kan løse problemet ved at oplyse om bindende forhåndsbesked. Derfor tror jeg ikke, at hr. Skrumsager Skau mener det. Netop de, der ønsker at misbruge reglerne og ved, at de overtræder reglerne, vil da i sagens natur ikke benytte sig af muligheden for bindende forhåndsbesked. De eneste, der kan have interesse i at benytte sig af reglerne om bindende forhåndsbesked, er dem, der forsøger at optræde anstændigt. Derfor synes jeg egentlig også, der er grund til at rose mændene bag Illumprojektet for, at de trods alt sikrede sig, at det, de forsøgte, var holdbart. Derfor tror jeg ikke på hr. Skrumsager Skaus løsning.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Jeg kan sige til hr. Stavad, at uanset om der gives bindende forhåndsbesked til et eller andet projekt, kan de, der vil misbruge det, fortsat gøre det. Og jeg er bange for, at muligheden for at misbruge det er endnu større, hvis vi giver alle de projekter, vi godkender, det blå stempel. Sikkerheden for forbrugerne, som hr. Jens Thoft er inde på, bliver ikke større, når der fortsat er mulighed for at misbruge systemet.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Hr. Stavad appellerede atter voldsomt til, at jeg skulle læse forlaget. Det har jeg naturligvis gjort. Men jeg vil da gerne sige, at SF ikke er uenig i en del af sigtet. Et af problemerne i disse projekter er, at de altid er ledsaget af en statsautoriseret revisors erklæring om, at de er i orden, og at disse erklæringer ikke er det papir værd, de er skrevet på. Som hr. Stavad vil vide, skærper vi i den revisorpakke, der allerede ligger i Folketinget, reglerne for revisorerens ansvar, således at man i langt højere grad vil kunne stole på de erklæringer, revisorer afgiver. Jeg mener selvfølgelig, det er et problem, at godtroende mennesker, som hr. Stavad taler om – selv om jeg også synes, det ikke er forbudt at tænke sig om – hopper på den limpind. Men en af måderne at løse det på – og det er jeg da ikke uvillig til at være med til – er at binde revisorerne langt mere op på deres erklæringer, som det sker i revisorpakken.

Jeg mener altså fortsat ikke, at den løsningsmodel, Socialdemokratiet har fundet, giver den nødvendige tryghed – tværtimod, er jeg bange for, for i de tilfælde, hvor det alligevel viser sig, at der var tale om oppustede værdier, f.eks. fordi man sælger maskinerne gennem 3-4 selskaber og akkumulerer gevinsten undervejs, kan man ikke i sidste led – og det er det led, Ligningsrådet vil få præsenteret – se, om værdierne faktisk har den oppustede værdi eller ej. Derfor risikerer man, at det offentlige bliver erstatningsansvarlig på en eller anden facon, fordi man bindende har sagt, at det er i orden. Jeg mener altså, at hr. Stavads model er meget lidt anvendelig; jeg synes ikke, den giver den sikkerhed, han påstår.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg tror, bl.a. diskussionen mellem hr. Jens Thoft og mig bunder i, at hr. Jens Thoft ikke ved, hvordan Ligningsrådet arbejder. Det er jo helt sædvanligt, at man i konkrete sager, hvis det handler om f.eks. værdiansættelse, bruger de vurderingsmænd, man har. Altså hvis der eksempelvis handles bygninger, får man en konkret vurdering på stedet af sagkyndige folk for at finde ud af, om den prisfastsættelse, som den pågældende ønsker at benytte, også står i forhold til en pris i handel ogandel. Derfor har man selvfølgelig muligheder for at vurdere, hvis det handler om, skal vi sige brugte aktiver. Med nye aktiver er det meget lettere, men selv når det er nye aktiver, har der efterhånden udviklet sig en tendens til, at man giver, jeg er lige ved at sige returkommission til den, der senere skal leje, for at føre et eller andet tilsyn, som man hæver ved kasse 1. Jeg tror, når vi under udvalgsarbejdet forhåbentlig får en bedre mulighed for at få disse ting belyst, at selv hr. Jens Thoft må erkende, at det ikke ville være klogt at vente på en revisorpakke – som indeholder en række fornuftige ting, men så vidt jeg har forstået, er der ikke et umiddelbart flertal for den her i Tinget – og derfor afvise et forslag, som det ser ud til at der kan skabes et flertal for.

Men disse bemærkninger vil jeg gerne konkludere, at jeg ser en klar mulighed for, at vi under udvalgsarbejdet får samlet et flertal, så dette også vil kunne realiseres gennem en lovgivning.